

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 234. szám

2012. június

Szeretettel köszöntjük a gyermekekkel foglalkozó testvérnőinket és testvéreinket a pedagógusnap alkalmából!

Tanítóinknak

Tanító nénik!
Tanító bácsik!
Egy kisdíák
áll előttetek.

Kisdíák a sok százból,
ezerből-
Jóságotokat
hadd köszönje meg!
Hadd köszönjem
azt az igaz kincset,
amelyet ti
adtatok nekünk.
S amely bűvös
erejével annyi
új titokra
nyitotta szemünk.
Neonfénynél is
szebben világít
a tudás, mit
kaptunk tőletek.
Szeretetünk
sugárzik felétek.
Ragyogja be
Szép ünnepetek!

Osváth Erzsébet

Pedagógusnapi köszöntő

Június első hétvégéje 1951 óta ünnep: pedagógus nap. Nem valami fontos, kitüntetett, hangos ünnep. Nem is kell, hogy az legyen. Csak egy lehetőség, hogy a gyermek és a szülei megköszönje az óvónéninek, tanárainak, hogy sokat dolgozik értük.

Régebben a pedagógusnap mögött komolyabb állami ünnepek is voltak. Manapság ezen a napon kis műsorral köszöntik a gyerekek, a diákok, oktatóikat, nevelőiket.

Mindenkinek eszébe jut ilyenkor az óvoda, az iskola, a ballagás, a diploma. A lecke és dolgozatírás, a dicséret és a feddés.

A pedagógusi munkát a csendes esőhöz lehet hasonlítani. A csendes esőhöz, amely jó sokáig tart, áztatja a földben megbújó magokat. Azok magukba szívják a nedvességet, és később ezért aztán akár szárazság idején is képesek termőre fordulni

A Földön minden ember sokat köszönhet a pedagógusainak. Akinek szerencséje van, az élete, tanulmányai során legalább egyszer találkozik egy olyan pedagógussal, aki valamit megmozdít benne, aki olyat mutat tetteivel, cselekedetével, tudásával, hogy az akár a diák egész életét meghatározza.

A pedagógusnap igazi globális ünnep, annak ellenére, hogy országoként eltérő időpontokban ünneplik meg.

Végigtekintve a különböző nemzetek pedagógusnapjait vajmi kevés összefüggést találunk az időpontok között.

Magyarorságon június első vasárnapján szervezik a pedagógusnapot, Törökországban november 24-én, az Egyesült Államokban május első teljes hetének vasárnapján, Kínában szeptember 10-én; a sort persze a végtelenségig lehetne folytatni. A pedagógusnap kiválasztása általában egy jelentősebb, az oktatás területén kiemelkedő személy munkásságának állít emléket.

Szintén meglepően hangzik, hogy akad olyan ország, ahol a pedagógusok köszöntése egyben munkaszüneti nap. Tajvanban szeptember 28-án tartják az ünnepet, amely egyben Konfucius születésnapja is.

Pedagógus

Én nem tudom, milyen erő kell hozzá, de több kell az enyémnél.

Olykor el-eltűnődöm én is,
mit is jelent húsz-harminc szempár
fénylő tükörtermében élni,
hol éle van minden igének,
árnyéka van minden hibának,
hol húsz-harminc sötétkamrában
hívják elő folyton a percek
éles, kemény, hiteles képét.

Könnyű nekünk beszélni ezt-azt,
nagy szavakkal egymást dobálni,
de ő, kinek minden szavával
megannyi kis magnetofon zeng
tele otthont, utcát, jövőt, ő
felelőség nehéz vasával
vértézve jár, s - bár tán nem érzi -
hétköznapi nagy hőse köztünk,
szebb holnapok jobb emberéért
titkon vívott nehéz csatáknak
ismeretlen, hős katonája!

Mikor fogunk szobrot emelni,
s fogunk-e hát neked, magunkban,
"LÉLEK SZOBRÁSA":
PEDAGÓGUS?!

Füle Lajos

Mindig nyújtsd a tőled telhető legtöbbet!

*„Amit tesztek, jó lélekkel végezzétek úgy, mint az Úrnak, és nem úgy, mint az embereknek!”
(Kolossé 3:23.)*

Michelangelo egyik legnagyobb alkotása Dávid szobra. Olyan nagy szenvedéllyel dolgozott rajta, hogy gyakran ruhában aludt, mert sajnálta az időt arra is, hogy levegye, majd ismét felvegye őket. Újra meg újra megvizsgálta a márványt, hogy lássa, milyen póz lenne a legalkalmasabb. Több száz vázlatot készített a lehetséges testtartásokról, és aprólékos rajzokat modellekről. Ötleteit kipróbálta kis viaszszobrokon, és csak amikor azokkal elégedett volt, akkor vette kezébe a vésőt és a kalapácsot. A Sixtusi-kápolna mennyezetfreskóján ugyanilyen igényességgel dolgozott. Kényelmetlen szögben feküdt kemény deszkákon, a boltív alatt megszorult fullasztó levegőt lélegezte be, szemét égette, bőrét irritálta a vakolat pora. Az elkövetkező négy évben szó szerint verejtékesre dolgozta magát kemény munkával – de nézd csak meg a végeredményt! Martin Luther King mondta: „Ha egy ember utcaseprő, akkor úgy seperjen utakat, ahogy Michelangelo festett, ahogy Beethoven komponált, vagy ahogy Shakespeare írt verseket. Olyan jól seperje az utakat, hogy a mennynek és a földnek minden lakója megálljon egy percre s azt mondja: ím, itt élt egy nagyszerű utcaseprő, aki jól végezte a munkáját!” Ha nem vagy szenvedélyes abban, amit csinálsz, keress valamit, amit szenvedélyesen tudsz csinálni! Ne csak az hajtson, hogy pénzt keress, arra törekedj, hogy hatással legyél! Célod ne a túlélés legyen, hanem az, hogy valami jelentőségteljeset tegyél! Pál megmutatja, hogy mi a végső célja annak, hogy mindig a legjobbat nyújtsuk: „Amit tesztek, jó lélekkel végezzétek úgy, mint az Úrnak, és nem úgy, mint az embereknek... az Úr Krisztusnak szolgáljatok tehát!”

(Kolossé 3:23-24.)

(A fenti elmélkedés a Keresztyén Média UCB Hungary Alapítvány napi elmélkedése (honlap: maiige.hu), melynek írója Bob Gass. Magyar nyelven negyedévre szóló kiadvány formájában megrendelhető az említett honlapon, vagy a következő címen: Mai Ige, 6201 Kiskőrös, Pf. 33.)

Tojás, sárgarépa, kávé

Egy leány panaszkodott az édesapjának, hogy rosszul mennek a dolgai. Belefáradt az állandó eredménytelen harcba. Nem tudta, hogyan menjen tovább az életében, mert kimerültnek érezte magát. Úgy tűnt számára, hogy valahányszor megold egy problémát, mindig új probléma jelenik meg életében. Édesapja szakács volt. Kézen fogta őt és elvitte a munkahelyére. Fogott három fazekat és vizet forralt bennük. Amikor forrni kezdett a víz, az egyikbe sárgarépát, a másikba tojást és a harmadikba kávészemeket rakott. Főzés közben egyetlen szót sem szólt, csupán rámosolygott a leányára. A lány türelmetlenül várakozott, magában azt kérdezve, vajon mit akar tenni az édesapja. 20 perc elteltével apja eloltotta a tüzet, majd egy tálba rakta a tojásokat, egy tányérba a sárgarépát és kitöltötte a kávé egy csészébe. Ezután megkérdezte lányától:

- Kedvesem, mit látsz itt?

- Tojást, sárgarépát és kávé - válaszolta.

Ekkor arra biztatta, hogy tapintsa meg a sárgarépát. A lány megtapintotta és érezte, hogy puha. Ekkor arra kérte, hogy hántsa le a tojás héját és a lány, érezte, hogy a tojás nagyon kemény. Ekkor arra kérte ott, hogy kóstolja meg a kávé. A lány nevetve kortyintott az illatos nedüből, majd megkérdezte:

-Mit jelentenek mindezek, apám?

Az édesapja elmagyarázta ekkor neki, hogy mind a három elemet ugyanolyan körülmények közé helyezték: forró vízbe. Csakhogy mindhárom elem különbözőképpen reagált erre:

A sárgarépa megpuhult és törékennyé vált.

A tojások erősen megkeményedtek.

Ellenben a kávé, megváltoztatta a vizet.

-Mit gondolsz, te melyikhez hasonlítasz ezek közül? - kérdezte lányától az apa.

Amikor a mostoha körülmények kopognak ajtódon, te hogyan válaszolsz erre?

Egy látszólag kemény sárgarépa vagy-e, akit megérint a fájdalom és elveszíti keménységét?

A tojáshoz hasonlítasz, aki képlékeny szívvel és folyékony szellemmel indul, azonban egy kegyetlen esemény után, keménnyé és rugalmatlanná válik? Te kívül ugyanolyan maradtál, azonban belül megkeseredett a szíved?

Vagy, egy kávészem vagy? A kávé megváltoztatja a forró vizet, a neki fájdalmat okozó elemet. Amikor a víz eljut a maximális forrás-

pontra, a kávé kiengedi legjobb aromáját és zamatát.

Ne hagyd magad legyőzni! Emelkedj sorsod fölé és az élet kegyetlenségei csupán megfelelő alkalmat jelentsenek számodra ahhoz, hogy kiengedd "édes kávé zamatodat"! A döntés a Te kezében van!

(Adj helyet a jónak...)

Mi van a szívünkben?

Öreg bölcs üldögélt a Korinthusba vezető út szélén... A városba igyekvő idegen rövid pihenőt tartva beszédbe elegyedett vele:

- Milyenek itt az emberek? - tudakolódtá.

- Hová valósi vagy? - kérdezett vissza az öreg bölcs.

- Athéni vagyok.

- És felétek milyen nép lakik? - kérdezett tovább az öreg.

- Hát tudod, rettenetes társaság! Mind csaló, lézengő, lusta és önző. Ezért is jöttem el onnan.

- Nincs szerencséd! Korinthusban sem jobb a helyzet. Itt is csupa csalóval és lézengővel, lusta és önző emberrel fogsz találkozni. - mondta az öreg. A vándor búsan folytatta útját.

Nem sokkal később újabb idegen állt meg az öreg bölcs előtt. Őt is az érdekelte, hogy milyen emberek laknak Korinthusban. A véletlen úgy hozta, hogy ő is Athénből jött. Neki is felvette az öreg bölcs a kérdést, hogy ott milyenek az emberek.

- Nagyszerű emberek élnek ott! Barátságosak, segítőkészek és nagyon becsületesek! - válaszolta nem kis büszkeséggel az utas.

- Nagy szerencséd van! Korinthusban is ugyanilyen nagyszerű emberekre találsz majd! - mondta az öreg bölcs.

A vándor vidáman füttyörészve folytatta útját a város felé. A két beszélgetést végighallgatta egy fiatal ember, aki gyakran időzött az öreg bölcs társaságában. Felháborodottan jegyezte meg:

- Nagyot csalódtam benned! Sose hittem volna, hogy te is ennyire kétszínű vagy.

Az öreg bölcs mosolyogva csillapította:

- Tévedsz, fiatal barátom. Tudod, a világ a szívünkben tükröződik. Akinek a szíve gyanúval van tele, az mindenhol csalókkal fog találkozni. De akinek a szívét jóindulat tölti el, az a világon mindenhol barátságos emberekre talál.

(Adj helyet a jónak)

Ifjúsági rovat

Az ifjúság nagyon sok szeretettel köszönti a gyülekezetet ebben a hónapban is és Isten gazdag áldását kívánja minden egyes Testvér életére. A szokásos alkalmainktól eltekintve most három fontosabb dolgot szeretnék kiemelni, ami az elmúlt hónapban az ifjúság életében mély nyomot hagyott.

Mi is történt velünk mostanában?

Május 20-án vasárnap délután az ifjúságunk dicsőítő csapata szolgált az imaházban. Nagy örömmel tettünk eleget a felkérésnek, hogy ne csak az ifjúsági alkalmak keretein belül, hanem a gyülekezet előtt is szolgáljunk és dicsérjük énekeinkkel az Urat. Ahogy a nyílt ifjúságikon a testvérek már észrevehették, az éneklés szolgálatát több csapat is végzi. Most azonban úgy gondoltuk, hogy együtt fogunk kiállni a gyülekezet elé és ezen túl is együtt fogunk szolgálni, hiszen mi egy nagy csapat vagyunk, akik a hangunkkal szeretnénk munkálkodni az Úrért. A létszám miatt (aminek nagyon örülünk) elég nehéz volt összeegyeztetni a próbákat és a sáttán nagyon sok kísértést és akadályt gördített elénk, de úgy érzem, hogy a szolgálatunk nem csak a mi szívünket, hanem a testvérek szívét is hangolta Isten üzenetére és a vasárnapi szolgálat sok áldást hordozott magában.

A következő esemény, ami újdonságnak számított az ifjúság életében, az utcai evangelizálás. Május 12-én szombaton lehetőségünk nyílt az utcákon beszélgetni az emberekkel Istenről illetve hirdetni a június elején megrendezendő Reménység Fesztivált. Ez egy nagyon jó alkalmon volt arra, hogy Istent megvalljuk és másokkal is megosszuk az örömhírt. Én sajnos ezen az eseményen nem tudtam részt venni, de Sz. Dalma, Sz. Dávid, L. Máté és B. Jócó bátrak voltak és a más programokat félre téve kimentek a terekre. A beszámolóik alapján mi is megláthattuk, hogy nincs mitől tartanunk, sőt akármilyen bátortalannak érezzük is magunkat, alkalmasak vagyunk arra, hogy az Ő tanítványai legyünk és Isten minket arra használni arra, hogy közvetítsük az örömhírt. A résztvevők így számolnak be, erről a nem rendhagyó nappól:

„Szombaton május 12-én ismét megrendezésre került a Capitaly Mission, aminek a keretében hirdethettük az evangéliumot és a Reménység Fesztivált. Szombat délelőtt tanításban és felkészítésben részesültünk, amit 1 finom ebéd követett, majd a délutánt 4 csoportra osztva Budapest különböző helyszínein töltöttük. A csoport, amiben én is voltam, a millenáris parkban kapott szolgálati feladatot. Ott párokba rendeződtünk, és 1 kérdőív segítségével szólítottunk meg embereket, amiből aztán sokszor hosszabb beszélgetések kerekedtek. A délután maradék részét szórólapozással töltöttük a nemsokára megrendezendő Reménység Fesztivál népszerűsítéséért. Úgy gondolom, hogy ez a nap nem csak azoknak az embereknek az életében játszott nagy szerepet, akiket megszólítottunk az evangéliummal, hanem saját magunk épülésére és hitben való erősödésünkre is szolgált.”

Széll Dávid

„Ez a nap több szempontból is meghatározó volt nekem. Az előző nap ifin még úgy volt, hogy csak ketten megyünk az erzsébetiek közül erre az evangelizációra. Aztán még ketten mondták, hogy szívesen jönnének, úgyhogy így négyen mentünk az ifiből: Bazsinka Jócó, Lesták Máté, Széll Dávid és én. Nagyon örültem, hogy a saját ifimmal mehettem erre a programra. Mi a Millenáris parkban beszélgettünk emberekkel, és nagyon érdekes tapasztalatokat szereztünk. Bár már voltam utcai evangelizáción, de mindig más és más helyzetek adódnak, amiben sokszor nem tudom, hogy kéne viselkednem, vagy nem találok a helyes szót. Ezért is hatalmas élmény, amikor szembesülök azzal a ténnyel, hogy Isten az ilyen helyzetekben sem hagy el, hanem konkrétan a számba adja a szavakat, és az emberek figyelmét is az evangéliumra irányítja. Nagyon jó volt átélni, hogy Isten képes engem használni, és emellett jó érzés, hogy az Ő királyságát építhettük ezen a napon. Az evangelizáció után, kora este találkoztunk néhányan a dicsőítő csoportból. Nagyon jót beszélgettünk és feltöltődtünk egymás társaságában. Imádkoztunk azért, hogy Isten tervében tudjunk szolgálni, egységben.”

Széll Dalma

És végül a Márk dráma. Egy hihetetlen erejű előadás, amely Jézus élet dolgozza fel a kereszthalálig. A Kedves Olvasók már biztosan sokat hallottak a Márk drámáról, mind a gyülekezetben, mind pedig itt a Szeretet Szolgálatba volt már róla szó, én mégis szeretném még egyszer bemutatni ezt az eseményt és beszámolni arról, milyen élmény volt részt venni benne.

A Márk dráma Márk evangéliumának teljes történetét feldolgozza. A darab egy kör alakú térben játszódik (azaz a nézők számára a székeket egy körbe rendezzük el, úgy, hogy középben maradjon elegendő hely a "színészeknek", a székek között van 3 kivezető "folyosó", a székek mögött pedig egy "kerengő"). A darabban körülbelül 15 "színész" vesz részt (akik emellett a közönséget is bevonják a játékba). A Márk Drámában nincs jelmez, nincsenek kellékek, nincsenek mikrofonok, nincs narrátor, és nincs kötött forgatókönyv (természetesen a Bibliához való hűségén túl). A darab mindössze 90 perces. A mi gyülekezetünkben 15 fiatal vállalkozott arra, hogy becsülettel felkészül a próbákra, előadásokra és megtanulja kívülről Márk evangéliumát.

Számomra hatalmas ajándék volt a felkészülési idő és a próbák. Szigorú ütemtervet kellett tartanuk a tanulást illetően, mindössze 6 hetünk volt megtanulni a teljes történetet. Nagyon hálás vagyok ezért az időszakért, mert rá voltam kényszerülve arra, hogy Istennel minőségi időt töltsék és egy fárasztó nap után csak Vele törődjek. Sokkal közelebb kerültem Hozzá és jó érzés, hogy amikor hallok a szövekről egy történetet, el tudom helyezni időrendileg Jézus életben, sőt talán még tudom is, mi következik utána. Párokba rendeződtünk, kikérdeztük egymást és imádkoztunk az előadás sikeréért, a hitelességért – a nézők majd ne minket-szereplőket lássanak, hanem magát a tiszta evangéliumot-, de főleg azért, hogy az Üzenet eljuthasson azokhoz az emberekhez, akiket elhívunk. A felkészülési idő lejártával három kemény próba (csütörtök este, péntek este, szombat) várt ránk. A Márk Dráma rendezője – Benedek Zalán – már jó előre kitalálta a próbák menetét és elég feszített tempót diktált így nem nagyon lustálkodhattunk. Ezek az alkalmak mindig jó hangulatban teltek, kitűnően összekovácsolták a csapatot. Imádsággal

kezdünk és zártunk. Rengeteget nevtünk, viccelődtünk, amellet, hogy nagy kihívást jelentett megtanulni az események sorrendjét, hogy ki mikor hova áll és merre megy tovább. A szombati nap meglehetősen fárasztó volt, reggel korán kezdtük a próbát, de a jó társaság, a finom pizza és legfőképpen isten jelenléte és a cél, hogy érte munkálkodunk erővel töltött fel minket. Vasárnap, az előadás után még visszamentünk az imaházba átbeszélni az előadásokat, lezárni ezt a csodás pár napot. Személy szerint úgy érzem nagyon áldásos alkalmak voltak. Mind a szombati, mind pedig a vasárnapi bemutató nagyon jól sikerült. Izgalmas volt számunkra ez a Márk dráma és az én életemben olyan nyomot hagyott, amit le sem tudok írni. Hiányzik, de tudom, hogy a nézők és a szereplők szívében is megmozgatott valamit és tovább él bennünk. Biztos vagyok benne, hogy a „színészek” és a nézők is másként élték meg a Márk Drámát, íme két példa:

„Április 29-én este azzal zártuk a Márk Drámát, hogy mi szereplők, átvonultunk az imaházba, hogy megbeszéljük egymással az élményeinket, tapasztalatainkat. Ki mit, hogyan élt át a próbák és az előadások alatt. Csodálatos bizonyágtevések, megtapasztalások hangzottak el, a végén Istent magasztaltuk énekekben, imában. Zalán azzal a kéréssel fordult hozzánk, hogy mindezt osszuk meg a Gyülekezettel is. „Farizeusként” egyértelmű lenne arról írnom, hogy milyen is volt abból a szemszögből, de azt oly sokszor megrágtam magamban, hogy egy-két mondatos következtetésben aligha tudnám kifejezni magam. Inkább arról a jelenetről írok, ami már a próbán belém vésődött. Levente sok mindent játszott a drámában, egyik közülük a Gazdag Ifjú története volt, abból a történetből is Jézus mondata visszhangzik bennem, amit a neki hátat fordító ifjúhoz intézett: „Ne menj el, én tudnék neked segíteni...” Azt látni, hogy valaki felkeresi Jézust, majd pedig hátat fordít neki, és elmegy megoldás nélkül, több mint megrázó. Joco olyan empátiával tolmácsolta Jézus szavait, hogy az ember önkéntelenül is legszívesebben felkiáltott volna: Ne menj el, Jézus tudja a megoldást a problémádra. Tudom, nem Levente fordított hátat, Jézusnak, hanem a gazdag ifjú, akit játszott, de ott, akkor eszembe jutottak élethelyzetek, amikor én ugyanezt tettem,

mintha magamat láttam volna. A Bibliából nem derül ki, hogy vajon volt-e még lehetősége a gazdag ifjúnak élete során megváltoztatni a döntését, de nekem volt és ez Isten kegyelme és szeretete. Örök emlékeztető: jobb ha szemembe mondja Jézus bátorítóan ezt a mondatot, és nem csalódva, lemondóan akkor amikor már hátat fordítottam és távolodok tőle.”

Szappanos Tibor

„Ha egy szóval kellene leírnom, milyen volt a Márk dráma, akkor azt kellene mondanom, hogy *megrázó*. Igaz, csak szemlélőként, de én is részt vettem az Ifjúság által előadott evangélium vasárnapi alkalmán, ahol a dráma befejeztével nehezen tudtam szóhoz jutni. Bevallom, először nehéz volt bekapcsolódnom a pörgő eseményekbe, szinte sokkolta az embert az újszövetségi történetek gyors egymásutánisága, és tömörsége. Kis idő után azonban bele tudtam lépni ebbe a világba, ahol nem is a színészeket láttam igazán főszerepben, hanem inkább magát a kimondott Igét. Bár maguk az egyes jelenetek, és elhangzott mondatok is önmagukban sokatmondóak, - hiszen egy életen keresztül képes általuk Isten újabb és újabb dolgokat mondani az embernek – ami engem leginkább megragadott, az két másik dolog volt. Az egyik az a bizonyos egyszerű, természetes és meghitt szeretet, amit a különböző gyógyítások után lehetett látni a főszereplő arcán, ami nagyon közelivé és megérinthetővé tette az Urat. A másik, ami az előadás fent említett legmegrázóbb részét jelentette, az elképzelhetetlen fájdalom, és szenvedés volt, amit Jézusnak át kellett élnie minden szereplőért, nézőért, és az előadás alatt a világban forgolódo összes emberért, amit ennyire önmagában, egyszerű, de rendkívül fájdalmas tényként még soha nem láttam bemutatni. Ezek után csak remélem, hogy a Márk **dráma**, *azóta* tovább folytatódik mindannyiunk szívében.”

Gál Tamás

Hálás vagyok Istennek a lehetőségért, hogy szolgálhattunk Neki ilyen formában is, hogy nem kis izgalommal és félelemmel hívogathattunk embereket, barátokat, akik közül sokan eljöttek és akiknek talán fordulópontot jelentett ez az este az életükben. Hálás vagyok azért, hogy részt vehettem benne, hogy ennyire jó volt, a rendezőért - Benedek Zalánért, akinek sok erőt kívánunk a további szolgálatahoz.

Azért a kis csapatért, akik vállalták ezt (Benedek Zalán, Bazsinka Jocó, Császár Levente, Máté Lukács, Szappanos Tibor, Váci Gergely, Széll László, Máté Noémi, Máté Daniella, Palotai Kriszta, Széll Dalma, Koszorus Krisztián, Nagy Márton, Nagy Magdolna és Lovász Debóra) Hálás vagyok Jézusért, az evangéliumért, az áldozatáért és a szeretetéért.

(Lovász Debóra)

Az egér és az egérfogó

Az egér egy lyukból nézi a parasztot és a parasztasszonyt, amint egy csomagot bont fel. Elszörnyülködve látja, hogy egérfogó van benne. Kiszalad az udvarra, és kiabál: "Egérfogó, egérfogó"!

A tyúk ránéz, és azt mondja:

- Tudom, hogy nagyon félsz, de nekem nincs mitől félnem.

Az egér a disznóhoz szalad. A disznó rőfög egy kicsit, és azt mondja:

-Sajnálom, ez rám nem vonatkozik, de imádkozni fogok érted.

Az egér a tehénhez menekül. A tehén elbőgi magát:

-Egérke, sajnálom, de nem az én bőrömről van szó!

Az egér lehajtott fejjel tér haza.

Még azon az éjszakán a házban nagy zajjal lecsapódott az egérfogó. A parasztasszony sietett megnézni, mit fogott az egérfogó. A sötétben nem vette észre, hogy mérges kígyó esett a csapdába, és az állat megmarta a lábát.

A paraszt bevitte a kórházba a feleségét. Nem-sokára hazaengedték, de még mindig lázas volt. A paraszt tyúkot vágott és erőlevest készített az asszonynak, de szenvedése nem múlt el. Jöttek a barátok, egész nap ápolták, gondoskodtak róla. A paraszt disznót vágott, hogy legyen mit enni, de semmi sem segített, az asszony meghalt. A temetésre sokan eljöttek. A paraszt tehenet vágott, hogy legyen elég enni-való a halotti toron.

Az egér szomorúan nézte végig a halotti tort. Ha megtudod, hogy valakinek problémája van, és azt gondolod, hogy ez téged nem érint - gondolkodj el. Mindannyian ugyanazon az úton haladunk, amelynek neve: ÉLET. Minden ember és minden esemény az élet képzeletbeli szöttevények egy-egy fonala...

Hogyan tedd túl magad a múlton?

„...boldog örömben lesz részük, a gyötrelmes sóhajtozás pedig elmúlik.” (Ézsaiás 51:11.)

Mindannyiunk életében vannak fejezetek, melyeket szívesen átírnánk. Dr. Harold Bloomfields mondja: „A megoldatlan érzelmi fájdalom pusztítóan hatnak az immunrendszerre, a szív működésre, a hormonszintre és más fiziológiai funkciókra. Meg kell békülnünk a múltunkkal, mert szó szerint az életünk múlhat rajta.”

Ahhoz, hogy túl tudj tenni magad a múltadon, először gondold végig újra, de most másként nézve! Fogalmazd át! Kérdezd meg: „Miben lettem erősebb általa? Mi az, amit akkor nem tudtam, de most már tudok?” Ne a veszteségre összpontosíts, hanem arra, amit nyertél. Másodszor: értsd meg, hogy különbség van a büntudat és a szégyen között! A büntudat az, ha rosszul érzed magad amiatt, amit tettél – ez egészséges dolog; a szégyen, ha rosszul érzed magad amiatt, aki vagy – ez mérgező hatású, és elveszi az erődöt. Mindannyiunknak vannak olyan dolgai, amit szeretnénk megváltoztatni magunkban, de amikor Isten megteremtett minket, ezt mondta: „...igen jó...” (1Mózes 1:31.), tehát kezdj úgy tekinteni magadra, amilyennek Ő lát! Harmadszor: ne büntesd magad tovább a „bárcsak...”-okkal! Miután csúfos bukása után Isten felemelte, Dávid ezt írta: „Boldog, akinek hűtlensége megbocsátott, vétke eltöröltetett... akinek az Úr nem rója fel bűnét...” (Zsolt 32:1-2.). Bocsáss meg magadnak, hiszen Isten megbocsátott! Mivel Ő a kereszten át néz rád, ezért elfogad (ld. Efézus 1:5.). Végül: indulj el a fájdalomtól a nyereség felé! A gyógyuláshoz idő kell, tehát fogadd el, hogy még érzel bizonyos haragot, félelmet és szomorúságot. Ne tagadd meg őket, ezek a folyamat részei. De ne is tedd őket magadévá, tudd, hogy mikor van itt az ideje továbblépni! Nem mehetsz háttal a jövőbe, és az Isten által neked készített jövő több boldogságot tartogat, mint amennyire a múltadból emlékszel.

„Íme, újjáteremtek mindent. (Jelenések könyve 21:5.)

A múltad lehet egy fejed fölött köröző viharhadár, vagy lehet a szárnyaidat felemelő szél is. Tehát gondold végig, és fogadd el, ami történt. Ha ezt nem teszed, azzal újra és újra

átéled. Mikor Kongóban dolgozott misszionáriusként, Helen Roseveare-t brutálisan megerőszakolták. Így ír erről: „Meg kellett kérdeznem magamtól: »Meg tudom-e köszönni Istennek, hogy rám bízott ilyen tapasztalatot, még akkor is, ha soha nem fogja elmondani, miért?«.” A bizalom titka nem a válaszokban rejlik, hanem az elfogadásban. A bizalom annak tudata, hogy bármi történt, történik vagy történni fog, Isten nem adja ki kezéből az irányítást. Vagy erre koncentrálsz, és elhatározod, hogy újra élni fogsz, vagy úgy éled le az életed, hogy közben azt érzed, soha nem kaptál igazi esélyt. El kell temetned a múltat, vagy együtt fogsz élni a kísérteteivel. A régi fájdalom felemlegetése olyan, mintha újra meg újra végignéznéd ugyanazt a filmet, remélve, hogy más lesz a vége. Ez nem fog megtörténni! Tanulj belőle, és lépj tovább! Nem attól fulladsz meg, hogy vízbe esel, hanem attól, ha ott is maradsz! Hagyj fel az önmarcangolással és mások hibáztatásával is – ez csak időpocsékolás! Ha magadat hibáztatod, azzal megsokszorozod a büntudatod, hozzáláncolod magad a múlthoz, és még jobban erősíted a már amúgy is alacsony önértékelésed. Ha Istent okolod, akkor elszakítod magad az Ő erejétől, a bizalmat kétség váltja fel, meggyökerezik benned a keserűség, és cinikussá válsz. Ha másokat hibáztatasz, csak tovább növeled a köztetek lévő távolságot, és elveszíted az egyetlen lehetőséget, amely működik – a megbocsátást. Ehelyett bízz Benne, aki megígérte, hogy mindent újjáteremt, és lépj tovább!

(A fenti elmélkedés a Keresztyén Média UCB Hungary Alapítvány napi elmélkedése (honlap: maiige.hu), melynek írója Bob Gass. Magyar nyelven negyedévre szóló kiadvány formájában megrendelhető a honlapon, vagy a következő címen: Mai Ige, 6201 Kiskőrös, Pf. 33.)

Csend szava

A lelke zaklatott
Körülöttem emberek hada
Zakatol a vonat – csí-hó – csí-hú
Autó csikorgó fékje – hangos sikoly
A távolban a mentő szirénája szól

Állok a patak átívelő hídján
Dermedten nézek le a mélybe

(Fonyódi Eszter)

Vidám esetek

Mázli

A kisdíák lelkendezve rohan haza a bizijével.

- Hú, papa, óriási mázlid van!
- Na, mesélj!
- Képzeld, jövőre nem kell új tankönyveket venned.

Ló

- Mama, hogy hívják a ló papát?
- Csödörnek, kislányom!
- És a ló mamát?
- Azt kancának!
- És a ló gyereket?
- Kiscsikónak!
- Na, de mama! Hát egy olyan ló sincs, akit lónak hívnak???

Nyelvi meghatározás

A kisgyerek izgatottan jön haza az iskolából:

- Anyuci, tudod mi vagyok én?
- Nem kisfiam.
- Személyes névmás.

Ismeretlen

A matematika tanár kiosztja a házi dolgozatot.

- Mondd, Ferike – kérdezi az egyik gyerektől -, te egyedül oldottad meg ezt az egyenletet?
- Nem, tanár úr kérem, két ismeretlennel.

„-ka, -ke”

- Sorolj fel néhány állatot! – szólítja fel a tanító néni Gabikát.
- Kutyuska, tehénke, lovacska.
- Jó-jó, de nem kell mindig hozzámondani, hogy ka meg ke, mondd szépen kicsinyítő képző nélkül az állatokat.
- Kecs, macs, csir.

Lehetőségek

- Kisfiam, ha jó leszel, a mennyországba kerülsz, ha meg rosszalkodsz, akkor a pokolra méysz.
- Értem, mama. És ahhoz milyennek kell lennem, hogy a cirkuszba mehessek?

Fakanál

Bográcsos pacalpörkölt

Hozzávalók: 5 kg előfőzött pacal; 1,2 kg hagyma; 2 gerezd fokhagyma; 12 evőkanál paprika; 20 dkg zsír, vagy olaj; 2 kávéskanál őrölt bors, só.

Elkészítés: A pacalt csíkokra vágom. Az apróra vágott hagymát a zsíron, vagy olajon üvegesre pirítom, rászórom a paprikát, megkeverem, aztán közvetlen utána beleteszem a felcsíkozott pacalt, sózom, borsozom és tovább pirítom. Egész kevés vízzel felöntöm és kis lángon párolom. időnként megkevergetve mindig csak egy kevés vizet öntök hozzá.

Haltörzs roston

Hozzávalók: 2 kisebb haltörzs; 2 szelet bacon-szalonna; 1 evőkanál mustár; 1 gerezd zúzott fokhagyma; őrölt bors; só

Elkészítés: A halakat besózzuk. A mustárt összekeverjük a fokhagymával, majd a haltörzseket bekenjük vele. Megszórjuk borssal, és betekerjük a szalonnával. Forró roston sütjük. Ha a szalonna nem lenne elég zsíros, olajjal kengethetjük sütés közben.

Állandó Alkalmaink

Istentisztelet: vasárnap 10 és 17 órakor
(nyári időszakban 18 órakor)

Bibliaóra: csütörtök 18,30 órakor

Korosztályok szerinti gyermek bibliakör:
vasárnap 9 órától 10 óráig

Ifjúság bibliaóra:
pénteken 18,00 és vasárnap 9 órától

Kiscsoportos biblia tanulmányozás /MKBK/:
vasárnap 9 órától 10 óráig

Énekóra: csütörtök 19,30, vasárnap 18,30 órától

Imaházcím: Pesterzsébet, Ady E.u.58.
Ady E. u.-János u. sarok

Megközelíthető: 3-as, 51-as villamosokkal,
23, 48, 59, 66, 166-os buszokkal
és a Ráckevei hévvel.

Lelkipásztor: Katona Béla

Gyülekezetvezető/Gondnok:
Laczkovszki János
Telefon: 284-46-04

SZERETET - SZOLGÁLAT

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Felelős szerkesztő: **Katona Béla**

Szerkesztő: Máté Dániel mate.dani54@gmail.hu,

Máté Daniella matedaniella@gmail.com

Technikai szerkesztő: Lesták Károly lestakk@ps.hu

Honlap elérhetősége: www.pbgy.hu